

412. Itt állok jászolod felett

J. S. Bach

1. Itt állok jászolod felett, ó, Jézusom, szerelmem, Veddelém, lelkem
Eljöttem, elhozottam neked, amit kezdebből nyertem;

7
és szívem, Hadd adjam neked minde-nem, Hogy kedves legyek neked!

2. Nem éltem még e föld színén: te értem megszülettél;
Még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél;
Még meg sem formált szent kezed, Már elválasztál engemet,
Hogy társam légy e földön.

3. Halálban, éjben vártam én: fölkel a nap rám véled.
Terólad ömlik rám a fény: a béke, boldog élet,
A Lélek ékességei; Belőlük hitnek mennyei
Szép tisztasága árad.

4. Csak nézlek boldog szívvel, és nem győzlek nézni téged,
Szóm és erőm mind oly kevés, hogy elmondhassa néked:
Bár felfoghatna tégedet Az emberszív és ismeret,
Hogy megfejttesse titkod!

5. Megváltóm, egy kérésemet nem vetheted meg nékem:
Hogy szívem mélyén tégedet hordozhatlak, remélem,
És bölcsőd, szállásod leszek; Jövel hát, tölts el engemet
Magaddal: nagy örömmel!

